

[„ÎN URMA HOTĂRÂRII...”] 2264 – de Mihai Eminescu

Fotografie de
arhiva. Mihai
Eminescu de Nestor
Heck – 1884.
Basarabia-
Bucovina.Info

În urma hotărârii luate de d. Brătianu de a părăsi puterea, confrății noștri de la „Românul” au cam ajuns în doaga copiilor. Chiar în numărul în care foaia, încă guvernamentală, anunță nestrămutata hotărâre a primului ministru, se aplică partidului conservator cinci coloane pline de insinuațiuni cari din cari mai copilăroase.

Când cu sporirea lefii miniștrilor d. Brătianu declarase că poate renunța la acest spor, că se poate sacrifica cum s-au sacrificat coreligionarii săi politici de la 1848, din cari unii au și murit. Noi am zis: „D-zeu să-i ierte!”. Știm pozitiv că din numărul mare de pensionari ai sultanului cari, departe de-a suferi amărăciunea exilului, huzureau de bine în străinătate, n-a murit absolut nici unul de mizerie sau de

privațiuni. Unul singur, un militar, s-a stins de nostalgie și de dorul copiilor. Alții, dacă i-a odihnit Dumnezeu, aceasta s-a'ntîmplat pentru că nu mai aveau zile și pentru că o moarte avem cu toții. Contemporani de-ai d-lor C.A. Rosetti și I. Brătianu, confrăți în exiliu, se vor însărcina, credem, a descrie mizeria onor. tagme patriotice, care, la dreptul vorbind, în străinătate s-au obicinuit a trăi bine, pe mare și de-a gata, încât, întorși în țară, nu le mai ajung zece lefuri și zece diurne. Și această părere a noastră, realistă cu totul, că vo pagubă pentru țară nu e dacă vrea Dumnezeu ca și Caradalele ori Cariagdi să dea ortul popei, „Românul” o numește „apel la asasinat”.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro